

Język ANSI C

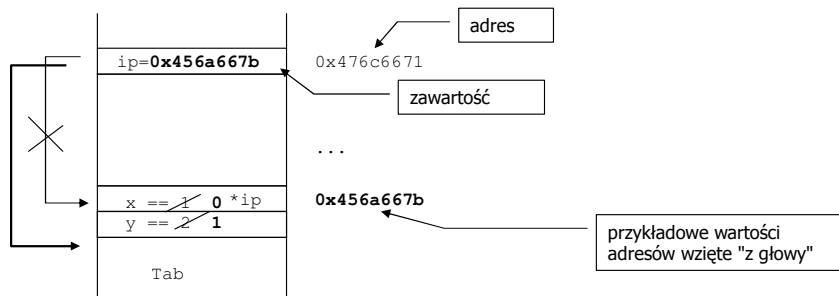
część 8 wskaźniki - podstawy

Jarosław Gramacki
Instytut Informatyki i Elektroniki

Podstawowe pojęcia

– najbardziej podstawowe operacje na wskaźnikach

```
int x = 1, y = 2, Tab[10];  
int *ip; // czy lepiej pisać int* ip; ???  
  
// kilka operacji  
ip = &x; // ip wskazuje na x  
y = *ip; // y ma wartość 1  
*ip = 0; // x ma wartość 0  
ip = &Tab[0]; // ip wskazuje na element Tab[0]  
ip = Tab; // j.w.  
  
ip = &Tab[2]; // wskaźnik na element tablicy o indeksie 2  
// również: ip = Tab + 2;
```



```

void main() {
int x = 1, y = 2, Tab[10];
int *ip; int i;

ip = &x; // ip wskazuje na x
printf("0x%p 0x%p [Dziesietnie: %lu]\n", ip, &x, ip);

y = *ip; // y ma wartość 1
*ip = 0; // x ma wartość 0

ip = &Tab[0]; // ip wskazuje na element Tab[0]
ip = Tab; // j.w.
printf("0x%p 0x%p\n", ip, Tab);

ip = &Tab[2];
printf("0x%p 0x%p\n", ip, &Tab[2]);

for(i=0; i<10; i++) printf("[%d]: 0x%p \n", i, &Tab[i]);

ip = NULL;
printf("0x%p" ip);
}

```

```

c:\Temp>Project1.exe
0x0022FF6C 0x0022FF6C [Dziesietnie: 2293612] // wartość wskaźnika i adres zmiennej
0x0022FF30 0x0022FF30 // zmiana wartości wskaźnika
0x0022FF38 0x0022FF38

[0]: 0x0022FF30
[1]: 0x0022FF34
[2]: 0x0022FF38
[3]: 0x0022FF3C
[4]: 0x0022FF40
...
0x00000000 // wskaźnik pusty

```

dr inż. Jarosław Gramacki, Instytut Informatyki i Elektroniki, UZ (ver. 1.14)

3

Podstawowe pojęcia

– najbardziej podstawowe operacje na wskaźnikach

```

// zwiększ obiekt wskazywany przez ip o jeden

*ip = *ip + 1;
*ip += 1;
++*ip;
(*ip)++;
*ip++; // zwiększa wskaźnik a NIE wskazywany obiekt

```

```

// uwaga na priorytet i łączność operatorów

++, * // łączność prawostronna, ten sam priorytet

*(ip++) // tak wyrażenie *ip++ opracowuje kompilator
// (nawiasy wymuszone przez kompilator)

```

dr inż. Jarosław Gramacki, Instytut Informatyki i Elektroniki, UZ (ver. 1.14)

4

Wskaźniki jako argumenty funkcji

```
// przekazywanie przez wartość
#include <stdio.h>

void Get2Int (int, int);

int main (void)
{
    int x = 4, y = 5;

    Get2Int (x, y);
    printf("First: %d, Second: %d\n, x, y);          // 4, 5
    return 0;
}

void Get2Int (int xx, int yy)
{
    xx = 10;
    yy = 20;
    printf("First: %d, Second: %d\n, xx, yy);        // 10, 20
}
```

Wskaźniki jako argumenty funkcji

```
// przekazywanie przez zmienną (przez wskaźnik, przez adres)
#include <stdio.h>
void Get2Int (int*, int*);

int main (void)
{
    int x = 4, y = 5;

    Get2Int (&x, &y);
    printf("First: %d, Second: %d\n, x, y);          // 5, -5

    return 0; }

void Get2Int (int *px, int *py) {
    *px = *px + 6 - *py;
    *py = *py - 6 - *px;
    printf("First: %d, Second: %d\n, *px, *py);    // 5, -5
}
```

- w wywołaniu `Get2Int (&x, &y);` przekazano adresy zmiennych `x` i `y` gdzie zostaną umieszczone wyniki działania funkcji `Get2Int()`
- przekazanie wskaźnika do funkcji pozwala na ingerencję w zawartość zmiennych utworzonych poza funkcją.
- zmienne `x` i `y` zostały (poprzez ich zadeklarowanie) utworzone i przydzielono im pamięć w funkcji `main()`

Zwracanie z funkcji wyników obliczeń

```
// zwracanie z funkcji jednej wartości
#include <stdio.h>

int Get2Int (int, int);           // wynik jako wartość funkcyjna

int main (void)
{
    int x = 4, y = 5, result;

    result = Get2Int (x, y);
    printf("Result: %d\n, result);

    return 0;
}

int Get2Int (int x, int y);
{
    int result;

    result = x + y + 1;
    return (result);
}
```

Zwracanie z funkcji wyników obliczeń

```
// zwracanie z funkcji więcej niż jednej wartości
// użycie np. 3 x return ???

int Get2Int (int, int, int*, int*); // status jako wartość funkcyjna
// wyniki przez nagłówek funkcji

int main (void)
{
    int x = 4, y = 5, result1, result2, status;

    status = Get2Int (x, y, &result1, &result2);
    printf("Results: %d %d\n, result1, result2);

    return 0;
}
    ↙     ↘     ↗     ↗
int Get2Int (int x, int y, int *r1, int *r2);
{
    int status ;

    *r1 = x + y;
    *r2 = x - y;
    if (*r1 + *r2) > 100 status = 1; else status = 2;

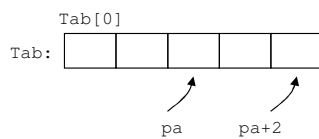
    return (status);
}
```

Wskaźniki i tablice

```
int Tab[5]; // int Tab[]; - Błąd !!!
int Tab2[] = {1, 2, 3}; // deklaracja i inicjalizacja
int Tab3[100] = {1, 2, 3}; // ???
int *pa; // po alokacji pamięci może // "być" tablicą 5-cio elementową

pa = &Tab[0]; // lub pa = Tab;
pa = &Tab[2]; // pa = Tab[2]. Błąd !!!

// teraz do elementów Tab możemy odwoływać się z użyciem pa
MyVar = *pa; // trzeci element Tab
MyVar = *pa++; // czwarty element Tab
```



```
pa = Tab;
Tab[2] = 7; // wpis do elementu o indeksie 2 wartości 7
*(pa + 2) = 7; // j.w.
2[Tab] = 7; // poprawne !!! gdyż *(Tab + 2) == *(2 + Tab)
pa[2] = 7; // poprawne
```

Wskaźniki i tablice

- czy jednak Tab (nazwa tablicy) i pa (wskaźnik do tablicy Tab) to dokładnie to samo? - NIE !
- wskaźnik jest zmienną (wskaźnikową)
- nazwa tablicy jest stałą (wskaźnikową)

```
// ... gdzieś w programie

pa++; // OK
pa = Tab; // OK
Tab++; // źle
Tab = pa; // źle

// inny sposób zapamiętania
int b = 7;

b++; // OK
7++; // ???
7 = b; // ???
```

Specyfikator const

- specyfikator `const` NIE zmienia charakteru zmiennej ale uniemożliwia modyfikację wartości tej zmiennej
- poprzednio mowa była o różnych charakterach zmiennej (stała i zmienna wskaźnikowa)
- użycie `const` w deklaracji tablicy oznacza, że żaden jej element nie może się zmienić

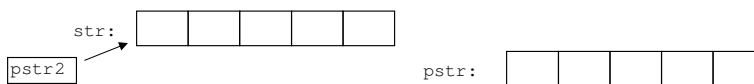
```
const int Tab[] = {1, 4, -7, 88};
Tab[2] = 100;      // źle ?
```
- uwaga: wg. normy ANSI C próba zmiany wartości zmiennej zadeklarowanej jako `const` kończy się w sposób zależny od implementacji !

Tablice znakowe

```
char str[] = "ABCD";           // pięć znaków; ABCD + '\0'
char str[];                   // źle; ile zaalokować pamięci ?
char str[] = {'A', 'B', 'C', 'D', '\0'};

char *pstr = "ABCD";          // wskaźnik wskazuje na stałą napisową !
char *pstr2 = str;            // wskaźnik wskazuje na zmienną napisową

char *bufor;
gets (bufor);                 // źle !!!
```


- `str` wskazuje zawsze na ten sam obszar pamięci (jest tzw. stałą wskaźnikową). Nie można zmienić wartości `str` (tak jak nie można na przykład napisać `7++`). Można oczywiście napisać : `str[2]='X'`;
- `pstr` (zmienna wskaźnikowa) może zmieniać wartość jak każda zmienna. Może więc wskazywać na cokolwiek
- Ale uwaga!
`pstr` jest wskaźnikiem zainicjowanym tak, aby wskazywał stałą napisową. Próba zmiany stałej napisowej zakończy się błędem wykonania (`pstr[2]='X'`; run-time error) (Według K&R - ma skutek nieokreślony)

Tablice jako parametry funkcji

```
// przekaż do funkcji tablicę
#include <stdio.h>

int GetTab ( int* );
// lub
// int GetTab ( int[] );
// int GetaTab ( int A[] ); identyfikator zbędny w prototypie
// int GetaTab ( int A[7] ); rozmiar jest tu zbędny

int main (void)
{
    int Tab[]={1,2,3,4,5,6,7}, suma;

    suma = GetTab ( Tab );           // źle: suma = GetTab( &Tab );
                                    // dobrze: suma = GetTab( &Tab[0] );
                                    // dobrze: suma = GetTab( &Tab[-3] ); ???
                                    // dobrze: suma = GetTab( &Tab[2] ); podtablica
                                    // dobrze: suma = GetTab( Tab + 2 ); podtablica

    return 0;
}

int GetTab (int *ptr);
{
    int suma;

    for (i=0; i < 6; i++)           // lepiej wymiar przekazać z miejsca wywołania
    // for (i=0; i < sizeof(ptr); i++) // źle: sizeof(ptr) == 4; zawsze!
        suma += ptr[i];           // lub: suma += *(ptr + i);
    return (suma); }

```

to nawet sugeruje, że tablica jest przekazywana przez wartość !!!

sizeof(Tab) == 28 (7 x 4)
Tab jest typu **int (*)[7]**
(wskaźnik do tablicy 7-miu int-ów)

Pointer / offset notation

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    int b[] = { 10, 20, 30, 40 };
    int *bPtr = b;
    int i;
    int offset;

    printf( "\nPointer / offset notation\n" );

    for ( offset = 0; offset < 4; offset++ ) {
        printf( "( bPtr + %d ) = %d\n", offset, *( bPtr + offset ) );
    }

    return 0;
}

```

c:\Temp>Project1.exe

```
Pointer / offset notation
*( bPtr + 0 ) = 10
*( bPtr + 1 ) = 20
*( bPtr + 2 ) = 30
*( bPtr + 3 ) = 40

```

Pointer subscript notation

```
Pointer subscript notation
#include <stdio.h>

int main()
{
    int b[] = { 10, 20, 30, 40 };
    int *bPtr = b;
    int i;
    int offset;

    printf( "\nPointer subscript notation\n" );

    for ( i = 0; i < 4; i++ ) {
        printf( "bPtr[ %d ] = %d\n", i, bPtr[ i ] );
    }

    return 0;
}
```

```
Pointer subscript notation
bPtr[ 0 ] = 10
bPtr[ 1 ] = 20
bPtr[ 2 ] = 30
bPtr[ 3 ] = 40
```

Zwracanie z funkcji wskaźnika

```
#include <stdio.h>

long *function1 (long* pay);

int main(void)
{
    long your_pay = 30000L;
    long *old_pay = &your_pay;
    long *new_pay = NULL;

    new_pay = function1( old_pay );

    printf("\nOld pay = $%ld", *old_pay);
    printf(" New pay = $%ld\n", *new_pay);
    return 0;
}

long *function1(long *pay)
{
    *pay += 10000L;
    return pay;
}
```

przykład dosyć sztuczny

```
c:\Temp>Project1.exe
Old pay = $40000 New pay = $40000
```

wyjaśnij to

Zwracanie z funkcji wskaźnika

The screenshot shows a debugger interface with three windows. The top window shows the 'Variables' pane with the following data:

Name	Value
your_pay	30000
old_pay	0x0022f44
old_pay	30000
new_pay	0x00000000

The middle window shows the 'Variables' pane with:

Name	Value
pay	0x0022f44
pay	40000

The bottom window shows the 'Variables' pane with:

Name	Value
your_pay	40000
old_pay	0x0022f44
old_pay	40000
new_pay	0x0022f44
new_pay	40000

The code in the background shows a C program with a function `function1` that increments a pointer's value and returns it. A callout box with an arrow pointing to the code says "popracuj z debuggerem".

dr inż. Jarosław Gramacki, Instytut Informatyki i Elektroniki, UZ (ver. 1.14)

17

Zwracanie z funkcji wskaźnika

The screenshot shows the 'Debug Configurations' dialog box in Visual Studio. The 'Name' field is 'pr1 Debug'. The 'Debugger' is set to 'gdb/mi'. The 'Stop on startup at' is set to 'main'. The 'Debugger Options' tab is active, showing the following settings:

- GDB debugger: gdb
- GDB command file: gdbint
- GDB command set: Standard
- Protocol: mi

A callout box with an arrow pointing to the 'Debug Configurations' dialog box says "ustawienia do wygodnego debugowania".

dr inż. Jarosław Gramacki, Instytut Informatyki i Elektroniki, UZ (ver. 1.14)

18

Zwracanie z funkcji wskaźnika

```

...
int main(void)
{
    long your_pay = 30000L;
    long *old_pay = &your_pay;
    long *new_pay = NULL;
    printf("0x%p, 0x%p, 0x%p\n\n", &your_pay, old_pay, new_pay);
    printf("0x%p, 0x%p\n\n", &old_pay, &new_pay);

    new_pay = function1( old_pay );

    printf("0x%p, 0x%p\n\n", new_pay, &new_pay);

    return 0;
}

long *function1(long *pay)
{
    printf("0x%p, 0x%p\n\n", pay, &pay);
    *pay += 10000L;
    return pay;
}

```

Tylko czy
potrzebujemy znać
adresy wskaźników?
NIE, wystarczą nam
ich WARTOŚCI !!!

	Contents	Address
your_pay	30000	0x0022FF4C
*old_pay	0x0022FF4C	
*new_pay		
*pay		

```

0x0022FF4C, 0x0022FF4C, 0x00000000
0x0022FF48, 0x0022FF44
0x0022FF4C, 0x0022FF30
0x0022FF4C, 0x0022FF44

```

wypełnij pozostałe
wartości